

FELTÁMASZTOTT HNE

2020. február–június

Írta: Tóth Gergely (Alyr)

Sokévi sikertelen pályázatkiírás után 2020 tavaszára végre lett szervezője a Középfölde Kutatók Rendjének (amit mindenki csak HNE-nek hív, mert azt meg lehet jegyezni, a Heren Nolmion Endórét meg nem. Ez egyébként azon kevés kifejezés közé tartozik, amire nem ad ki találatot a Google).

Ez a fajta, Tolkien kevésbé ismert szövegeit tudományosan közelítő találkozó régóta létezik az MTT berkeiben, de időről időre elhal. Azt sajnos nem sejtették a szervezők, hogy 2020-ban a sors nem kedvez a rendezvényeknek.

A járványhelyzethez való alkalmazkodás miatt a tervezett öt eseményből kettő lett hagyományos módon, személyes-összeülően megtartva, kettő online (Discordon), egy pedig elmaradt.

A korábbiakhoz képest fontos újdonság volt, hogy minden alkalom előtt a szervezők kiadtak egy forrásgyűjteményt (ezek máig elérhetőek a Tolkien.hu-n), ami egyrészt vezérfonalat adott a beszélgetéseknek, másrészt komoly segítség volt mindazoknak, akik nem tudják fejből a teljes Tolkien-életművet (olyan ember egyébként nincs, aki tényleg tudja, bár van, aki úgy tartja magáról). A források között gyakran előfordult olyan is, amit máshol magyarul még nem lehet elérni (és természetesen ez sem hivatalos fordítás volt). Ezt nagyon jó ötletnek tartom, és ha egyszer folytatódik a HNE, remélem, megmarad ez a hagyomány.

Mivel nem számítottam arra, hogy fél évvel később beszámolót fogok írni róla, nem jegyzeteltem, és így nehezen tudok visszaemlékezni az egyes alkalmak részleteire. A februári alkalomról az első emlékem, hogy elkéstem, és meglepve tapasztaltam, hogy a Grand Guri Serház alsó részében igencsak hideg van. Decemberben ott tartottuk az MTT Karácsonyt, és akkor egészen kellemes idő volt, gondolom ez is közrejátszott abban, hogy ezt szemelték ki helyszínnek, de sajnos tél végére a meleg kifogyott. Az alkalom egyébként a *Művészet, varázslat, másodteremtés* címet viselte, és ismét – számomra már sokadszor – azt a témát járta körbe, hogy Középföldén sajnálatosan nem ismerték a manaitalt, és még varázslóiskolák sem voltak. Ezen kívül biztos vagyok benne, hogy Ankalimon sokat beszélt, és meglepően sokan voltunk, sok olyan érdeklődővel, akit eddig nemigen láttam más MTT-s rendezvényen.

A márciusi alkalom a kijárási korlátozások és a vírus miatt elmaradt, áprilisra viszont sikerült megszervezni online, és egy népszerű és aktuális témát választani – *Nők a tolkien mitológiában*. A moderátor Esgal volt, és sok érdekes dolog elhangzott, de mivel ekkor még leginkább tanultuk a Discord használatát, sok nehézséget okozott, hogy mindenki hallja a másikat, valamint az is, hogy egyes hozzászólók nem tudták vagy akarták olvasni az írott chatet. Ez azért volt elsősorban baj, mert számos résztvevő meg nem tudott (vagy – ahogy én is – nem mert) beleszólni a hangos beszélgetésbe, és inkább leírta a véleményét. A rendszer egyébként jól volt kitalálva, külön szobában kellett hozzászólásra jelentkezni, de talán nem volt felkészülve arra, hogy az emberek ennyire félénkek lesznek.

A májusi alkalomnak már gyakorlottabban vágtunk neki. A téma *Átkok, eskük, jóslatok* volt, a moderátor pedig Hanna. Sajnos a Discord nem őrzi meg, hogy hányan voltak az egyes alkalmakon, de körülbelül ugyanannyian lehettünk mindkét esetben. Ezúttal viszont már többen és bátrabban mertek

beleszólni a beszélgetésbe hanggal is, és chaten meg főleg.

Júniusra visszavonult a vírus (bár el nem ment, ahogy azóta sem, hiába, a Fekete Vészről vagy az Ádáz Télről is jobb csak olvasni, mint átélni), és egy újabb hagyományos, személyes találkozás alkalmat

Fotó: Orthmayr Flóra (Metaflora)

rendeztek, ezúttal a Pótkulcs nevű helyen, ami onnan ismerhető meg, hogy egyáltalán nem lehet megismerni: úgy el van rejtve, hogy ahhoz képest a Sirius Teaház 10x15 cm-es névtáblája kész neonreklám. Erre az alkalomra (*A halál – ajándék vagy büntetés?*) valami pillanatnyi elmezavar, meg erőteljes rábeszélés hatására én vállaltam a moderálást. A találkozón online is részt lehetett venni, de sajnos nem tudom, hogy ténylegesen mennyit lehetett belőle hallani, pedig igyekeztünk körbeadni a közvetítő telefont. Ezt az alkalmat nem éreztem túl sikeresnek, talán a helyszín, talán a moderálással járó stressz miatt. (Nem volt nehéz moderálni, békés beszélgetés volt, de ettől még rástresszeltem).

A HNE sajnos ősszel nem folytatódott, de remélem, lesznek majd lelkes új szervezők, akik folytatják a hagyományt. Az érdeklődés láthatóan megvan, minden alkalmon tíznél több ember vett részt, ami ebben a kategóriában jónak számít.

TOLKIEN AKADÉMIA

2020. április–június

Írta: Szlovák Edina (Gilloth)

Ahogy sokan, én is „beszorítva” éreztem magam a tavaszi korlátozások idején, ráadásul a híreket és az emberek reakcióit olvasva sokszor elmenekültem volna valahova. A Voyager még pár száz évig nem indul el ugyan a Delta Kvadránsba, de Középfölde kifejezetten nem hangzott volna rosszul...

Így nagyon megörültem, mikor a Facebookon megtudtam, hogy Füzessy Tamás (Ankalimon) online előadás-sorozatot fog tartani a Professor által alkotott világról, mitológiáról. Talán nem hangzik hízelgésnek, de azok közé tartozom, akik kedvelik Ankalimon előadói stílusát, mivel informatív, de egyben érdekes, színes módon tud beszélni, és láthatóan jól felkészül az előadásokra.

Annak idején, úgy 15 éve jártam a Tolkien Klub előadásaira is, és bár jó volt találkozni másokkal, de ritkán fordult elő, hogy kihagytam volna magukat az előadásokat, mert szinte minden ide kapcsolódó „altéma” le tud kötni (némelyik akár többször is). Számomra kicsit a Tolkien Klub „szellemi utódélményének” tűnt ez a lehetőség, mivel az egyetemi kurzusra (munkámból kifolyólag) sajnos egyik évben sem sikerült eljutnom.

Az előadások tulajdonképpen témája a tolkien mitoszalkotás volt, és a tíz előadásra áprilistól júniusig került sor. A különleges körülmények miatt Ankalimon otthonról tartotta meg az előadásokat, amelyeket a Google Teamsen, vagy a Facebook Live segítségével követhettünk. Az egyórás előadást egyórás beszélgetés követte, amelynek során a Teamsen keresztül kamerával, hanggal vagy akár chaten is feltehetjük a kérdéseket, vagy elmondhattuk észrevételeinket.

Az első alkalommal a Professor életéről, majd munkásságáról esett szó. Ez fontos alap, ugye, hiszen, ha tudjuk, hogy kamaszkorától lebilincseltek a nyelvek, érthetővé válik, miért lett filológus, és miért alkotott maga is nyelveket saját mítoszába. Számomra egyébként, noha már találkoztam a kifejezéssel, most vált világossá maga a „filológus” kifejezés értelme. Majd előadónk áttért magára a mítoszra mint fogalomra. Elmondta, hogy bár sokan *A Gyűrűk Urát* fantasynek tartják, azonban ez egy ennél jóval bonyolultabb kérdés: a fantasy másik világban játszódik, azonban *A Gyűrűk Ura* más (történelem előtti) időben, de a mi világunkban, mivel a Professor valójában egy elképzelt mitológiai rendszert, és nem egy másik világot alkotott. Bár anno az iskolában tanultam arról, hogyan jöttek létre és mik a mítoszok, bőven hallottam új dolgokat erről is, és teljesen új volt számomra a mitopoézis,

a mesterséges mítosz fogalma. Egyesével megvizsgáltuk azokat a mitológiákat, melyek hatottak Tolkienra: germán és északi mitológiák, kelta mitológia. Ezek története is érdekes volt, nem is szólva arról, hogy milyen elemeket vett és alakított át világa számára belőlük: a tündék például leginkább a kelta mitológia bizonyos szereplőire hasonlítanak, de nevüket a germán mítoszokból kapták. Mivel J. R. R. Tolkien számára rendkívül fontos volt katolikus hite, nem meglepő, hogy ezt bevallottan beépítette mitológiájába, bár olyan ügyesen, hogy sokan rá sem jönnek... Bevallom, nagyon érdekesnek találtam a Professor vitáját barátjával, C. S. Lewisszal, aki úgy érezte, Tolkien műveiben nem érhető tetten keresztény hite, míg Tolkien véleménye az volt, hogy Lewis Narnia-könyveiben túl direkt módon jelenik meg hitvallása.

Tolkien számára minden nyelv, amelyeket Középfölde valamely lakójának szájába adott, több volt, mint egy újabb gondosan kidolgozott részlet: sokkal inkább drámai eszköz. Mivel filológus volt, műveit úgy írta meg és úgy helyezte keretbe, mintha ezek valódi, általa megtalált és lefordított nyelvemlékek lettek volna, s ennek a játéknak így nélkülözhetetlen eleme volt egy vagy több olyan (fiktív) nyelv, melyet ma már nem beszélnek.

A Középfölde világának társadalmi-politikai berendezkedéséről szóló előadásból számomra az egyik legérdekesebb információ az volt, hogy Pippin esküje szakrális elemeket is tartalmazott, amire a chaten Schreiner János hallgatótársam azt írta, hogy ez azt jelenti, hogy az eskü szövege valószínűleg nagyon régi és kötött volt, azaz mindenki ezekkel a szavakkal esküdött fel Gondor szolgálatára.

Szóval, sikerült elmenekülni Középföldre, habár másképp, mint gondoltam, mert kicsit kívülről vizsgáltuk Ankalimon vezetésével a Professor világát és az általa alkotott mitológiát. És hogy ez vajon nekem mennyire tetszett? Azt hiszem, erre egyszerűen válaszolhatok: az őszi online Tolkien Kurzuson is részt veszek...

Kép: Magyar Tolkien Társaság (Facebook/Teams)

FŐZŐVERSENY HOBBIT MÓDRA

2020. augusztus 21.

Írta: Durányik Roland (Roli)

Nyár végén a Megye legjobb szakácsai nagyszabású főzőversenyt és mulatságot rendeztek, melyre Középfölde minden népe meghívást kapott. Híres-neves szakácsok érkeztek messze földekről, hogy elkészítsék és bemutassák népeik legfinomabb ételeit.

Sokunk bánatára idén elmaradt az MTT nagytábor, így mindannyian nagyon vártuk a lehetőséget, hogy együtt örülhessünk egymásnak még a nyáron valamilyen rendezvény keretein belül. Ez a hobbit főzőversenyen valósult meg augusztus 21-én délután. A rendezvénynek a Római-parton található Két Rombusz nevű hely adott otthont. A versenyzők 2-5 fős csapatokban nevezhettek egy grillen vagy bográcsban elkészíthető étellel.

Egészen későn, mondhatni az utolsó pillanatban jelentkeztem a versenyre, amikor néhány barátom meggyőzött, hogy csatlakozzak kis csapatukhoz. Maga az esemény délután zajlott, azonban mi, versenyzők jóval korábban érkeztünk a felkészülés miatt. Még egy vásárlást is beiktattunk reggelre, ahol beszereztük a hozzávalókat, valamint néhány kiegészítőt a jelmezeinkhez. Többen is a rendezvény hobbitos tematikájához vagy épp a saját „csapatidentitásukhoz” illő ruhát öltöttek, ám mi kissé kilógtunk a sorból: arcfestést viselő urukhaiokként érkeztünk a megyefiak közé, ruháinkon lisztes fehér kézzel.

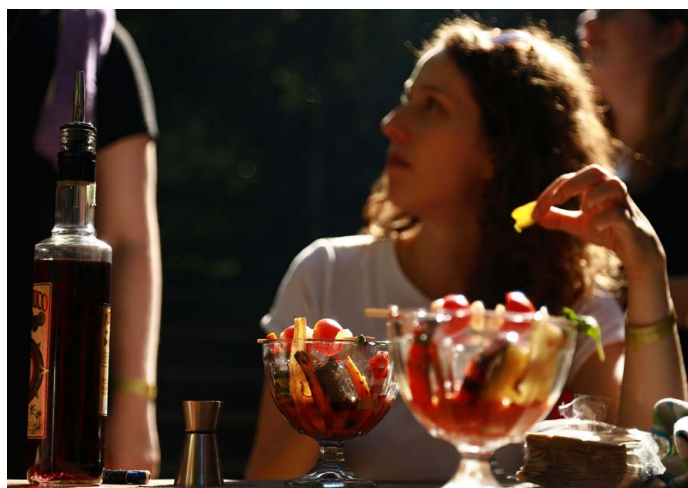

Fotó: Kostyál Zsigmond (Sú)

A vendégek a belépővel együtt megvásárolt jegyekkel járhattak körbe a versenyző csapatok között, és kóstolhatták meg az ízletes fogásokat. Finomabbnál finomabb ételek készültek: volt tarhonyás hús bográcsban, csörögéfánk (édes vagy sós feltéttel), vörösboros-gombás marharagu és még többféle ínycség. Sejtettük, hogy a zsűrinek nem lesz könnyű dolga, ám végül megérdemelten nyertek a díjazott csapatok, szívből gratulálok nekik!

A délután folyamán sokszínű, izgalmas programok várták a résztvevőket. Akik kalandokra vágytak, jelentkezhetek asztali szerepjátékra, akik tudásukat kívánták letesztelni, részt vehettek egy hobbitokról és a Megyről szóló kvízen, de volt még dinnyemagköpő verseny és fűszerfelismerés is. Az igazi móka azonban csak az eredményhirdetés után kezdődött. A pompás lakomát követően kezdett igazán családiasá válni a hangulat, mikor estefelé előkerült néhány hangszer, és velük együtt a klasszikus MTT-s dalok is. Együtt énekelve vidáman nosztalgiáztunk, felidézttük a dalokhoz köthető élményeinket, és már meg is volt a tábori éjszakákat idéző, páratlan hangulat. De a dal nem maradhat tánc nélkül, így az este megkoronázásaként egy fergeteges táncszállal zárult a multság.

Azt hiszem, mindannyiunknak nagyszerűen telt ez az együtt eltöltött nap, jó volt újra találkozni a rég nem látott barátokkal. Igazán hálás vagyok a szervezőknek, amiért összehozták ezt a rendezvényt, hiszen így még egyszer feltölthettünk a nyár végén, és még ebben a nehéz időszakban is kaphattunk egy nagy adagot abból a különleges élményből, amit csak az MTT-ben kaphat meg az ember.

Fotó: Kostyál Zsigmond (Sú)

Az érkezést követően hozzáálltunk a tűzrakáshoz és az előkészületekhez, majd a feladatokat egymás között felosztva nekifogtunk a főzésnek. Mi bográcsos chilis babot készítettünk, először egy vega, majd azt követően egy húsos verziót. A végeredménnyel elégedettek voltunk, finom lett, de minden csapat fantasztikusan jól főzött.

TOLKIEN KLUB GYŐRÖTT

Írta: Vaday Tamás

A 2019-es Tolkien Nap után jött a gondolat. Akkor már sokadszor, talán vagy nyolcadik alkalommal vettünk részt Katica lányommal Tolkien Napon, de nagyon távolinak tűnt a következő. Budapest is nagyon távol van, egy egész napos program kedvéért még autóbá ül az ember, de az már nem nagyon fér bele, hogy egy néhány órás programért, pláne hétköznap, nekiinduljon az ember. Aztán lassan összeállt a csapat: Rékával, aki az MTT alapító tagja volt, már nagyon rég ismerjük egymást, többször voltunk együtt Tolkien-napokon is; Vivivel egy kórusban ismerkedtünk meg, de a nagy felismerés akkor jött, amikor feltett egy fotót: a Francia Kék Szalonban egy üvegajtóra felfestette Moria kapuját. Te is?! Én is!

A 2020-as Tolkien Nap előtt leültünk beszélgetni. A helyszín megvolt, kiterveltük, mit tudnánk elképzelni, végigbeszélgettünk egy délutánt: előadások, rajzolás, kreatív programok, vetélkedő. A Tolkien Napra már úgy jöttünk, hogy tudjunk beszélgetni egy kicsit Ankalimonnal, aki megígérte, hogy mindenben támogat bennünket.

A következő héten nekifogtunk. Facebook-oldal, kérdőíves közvélemény-kutatás, sok-sok beszélgetés után kitűztük az első összejövétel dátumát. Megvolt a bevezető előadás címe, időpontja, előadója, nekiláttunk plakátot gyártani és kivinni könyvtárakba, iskolákba, meghirdettük a Facebookon, már a Szalon berendezését is megterveztük...

Aztán bezártak az iskolák, bezárt az ország, és végül a Covid megállította bennünket is... Az utolsó percben kellett lemondanunk az első összejövetelet.

Mire lazultak a szabályok, már kitört a vakáció, így őszre halasztottuk az indulást.

Nagy izgalommal készültünk szeptember 21-ére. Plakát, Facebook, e-mail meghívók, telefonok, és betelt a létszám. A Francia Kék Szalon Tolkien-díszbe öltözött: térképek, könyvek, makettek, bekeretezett puzzle, nem is szólva Moria kapujáról. Megtöltöttük. Ismerős és ismeretlen arcok (persze mind maszk mögé rejtve, így inkább csak szemeket láttunk egymásból). Rövid bemutatkozás után átadtuk a szót Orthmayr Flórának (Metaflórának), aki vállalta az első előadás megtartását. Metaflora segítségével először összeszedtük, milyen teremtményekkel is találkozhattunk Középföldén, aztán részletesen is végigvezetett bennünket Középfölde teremtményeinek során, a tündéktől a hobbitokon, törpökön, enteken, sárkányokon, orkokon át a balrogokig. Nagyon jót beszélgettünk, jókat mosolyogtunk és nevtünk a maszkok alatt, és fantasztikus volt érezni, mennyire egy nyelvet beszélünk a tizenkét évestől a hatvanhoz közelítőkig. Kicsit tervezgettük a jövőt

Fotó: Kovács Vivien

is, milyen jó lesz majd szabadtéri programot is szervezni, játszani, alkotni együtt.

A következő programunk az őszi szünet következtében novemberre csúszott át. A járványhelyzet súlyosbodása miatt megint késélen táncolt, hogy össze tudunk-e még jönni, de az előadás pont emiatt nagyon korlátozott létszáma hamar betelt, és végül Füzessy Tamás vállalta, hogy meglátogat bennünket. Most már a mélyvízbe ugrottunk fejest, hiszen nem könnyebb témát sikerült találnunk, mint a másodteremtést. Azt gondolom, hogy e sorok olvasói számára nem kell bemutatnunk, mit jelent Tolkien mítoszvilágában a másodteremtés, de nagyon jó volt ezt így összefoglalva végiggondolni, végigbeszélgetni, Platónról elindulva és a vallási hátteret is megismerve megérteni Tolkien gondolatait. A hallgatóságban voltak új maszkok és mögöttük új arcok is, remek, hogy jó hírünk elindult a városban, s nagy öröm volt ismerősként viszontlátni az első összejövétel résztvevőit is. Az külön jó volt, hogy az előadás és a kérdések után még egy óra hosszát beszélgettünk, ismerkedtünk egymással, tervezgettünk.

Jó volt az időzítés, mert alig pár nappal később újból veszélyhelyzetet hirdetett a kormány, így ismét bizonytalanná vált, mikor tudunk újból találkozni, de annyit már biztosan tudunk, hogy készülünk rá, és alig várjuk! A jövőben szeretnénk rendszeresen találkozni, előadásokat szervezni, beszélgetni, játszani, kreatív programokat tartani. Ha tudunk, együtt készülünk majd a tavaszi Tolkien Napra, s bármily csodálatos helyszín a Francia Kék, talán még egyszer ki is nőjük, és fájó szívvel, de még nagyobb lelkesedéssel kell nagyobb befogadóterem után néznünk!

Ha szeretnéd felvenni velünk a kapcsolatot, szeretnéd értesülni programjainkról, kövess bennünket a Facebookon (facebook.com/tolkienklub.gyor), vagy írd nekünk a tolkienklub.gyor@gmail.com e-mail címre!

KÓSZÁK A KÉKEN – ŐSZEL

2020. szeptember–október

Írta: Kaszab Zsuzsanna (Melian)

A KószaKommandó erre az évre tervezett Kéktúra-járása nem egészen az elképzeléseink szerint alakult. Márciusban, rögtön az első alkalom után abba is kellett hagynunk. Mivel tavaszra és ősze tervezük a kéktúrák hétvégéket, a tavaszi karantén utáni folytatásként eleve a szeptember jöhetett csak szóba.

Volt némi bizonytalanság, mert a Zempléni-hegység közepén található István-kúti kulcsosház fenntartójától, a helyi erdészettől azt a visszajelzést kaptuk, hogy augusztusban felújítják az épületet, és szeptember közepére – a Kéktúra tervezett hétvégéjére – nem garantálják a befejezést... Ám augusztus végére az is kiderült, hogy a felújítás elmaradt, így semmi akadály nem volt a szeptemberi programnak.

Csütörtökön kora délután indultunk a Keleti pályaudvarról, egy miskolci átszállással kora este értünk Sátoraljaúj helyre, ahol a Zemplén Kalandpark vadonatúj turistaszállóján aludtunk, és a mellette lévő hotelben kaptunk vacsorát és reggelit. Kalandban is volt részünk, mert pénteken reggel volt annyi időnk, hogy kipróbáljuk a Zemplén Kalandpark libegőjét és canopyját (utóbbival drótkötélpályán átcsúsztunk a Magashegyről a Szár-hegyre, kb. másfél perc alatt), és az igazi túra ez után kezdődött.

Első túranapunk végcélja Makkoshotyka volt, ahol egy frissen felújított parasztházban vártak bennünket vacsorával. Persze napközben már lelkesen gyűjtöttük a pecsétet a füzetünkbe.

Második túranapunk a Zempléni-hegység közepébe vezetett. Itt szinte érintetlen a táj: hatalmas, összefüggő bükkerdők, sziklabércsek és mély völgyek váltakoznak. Annyira távol voltunk minden településtől, hogy – más megoldás nem lévén – ezt az éjszakát a már korábban említett, felújítatlanul maradt István-kúti kulcsosházban kellett töltenünk, ahol sem áram, sem víz, sem felszerelt konyha nem volt, csupán néhány gyertya, kéttucat pele, kb. 300 méterre egy forrás és a ház előtt egy tűzrakóhely... Mivel aznap hosszú és látnivalóban gazdag útvonalat tettünk meg, szürkületre értünk oda, eléggé leharcolt állapotban – ám a tűz hamar lobogni kezdett, a mécsesek meggyulladtak, és hamarosan boldogan üldögéltünk a lángok körül, vacsoránkat sütögetve.

Másnap – mivel tudtuk, hogy ismét hosszú út vár ránk – már reggel 7 órakor elindultunk, és bár csak Regécig jutottunk az eredetileg tervezett Boldogkőváralja helyett, elégedetten fejeztük be a túrát. Már csak Hidasnémetibe

kellett eljutnunk egy helyi, minden környékbeli aprófalut bejáró buszjáratral, és ülhettünk is a Keleti pályaudvar felé tartó IC-n, búcsúzva a Zempléni-hegységtől.

Négy hét múlva egy csütörtöki kora reggel ismét a Keletiben talált bennünket. Az októberi Kéktúra-szakaszon már a Cserehát volt a cél, bár az első napra visszatértünk a Zempléni-hegység nyugati nyúlványára, Regécre, a várhoz, ahová a szeptemberi túrán nem jutottunk el mindannyian. A délután folyamán belefutottunk eddigi legnehezebb útszakaszunkba, a megáradt Arka-patak völgyébe, ahol küzdelmes órákat töltöttünk a keskeny hegyi patak-ból szélesen hömpölygővé vált vízzel.

Szerencsére tudtuk, hogy a következő két napon a Cserehát lankái között könnyebb dolgunk lesz, bár az esős októberben összefüggő, cuppogós, ragacsos sártengerré dagadt dombháton sokat küzdöttünk. Alaposan megnéztük az elmúlt évek legnagyobb árvízi készültségét a Hernádon, a

gibárti ipari műemlék vízierőművet, majd Encsen meglátogattuk Magyarország egyik legjobb éttermét, az *Anyukám mondtát* (térdig sárosan – de a személyzet láthatóan találkozott már hasonlóan elvadult külsejű vendéggel).

Harmadik túranapun-

Fotó: Kaszab Zsuzsanna (Melian) kon a Cserehát mélyén jártunk, szépnevű falvacskák között: Fancsal, Baktakék, Nyésta. Utolsó szállásunk Nyéstán volt, ami – a közelben lévő Szanticskával együtt, ahol két Tolkien Tábor is volt – Magyarország legkisebb települései közé tartozik. Kedves vendégházban vártak bennünket, másnap pedig igazi őszi közepi ködben indultunk el az utolsó túranapunkra, ami csupán néhány kilométer volt, ám akkora sárdagonyára leltünk utunk közepén, hogy másodpercekig csak álltunk tanácstalanul, hogyan tovább...? Ám nem volt más lehetőség, tovább kellett gázolnunk az előttünk kis idővel arra hajtott tehéncsorda nyomában, kis könnyítést az út menti erdő széle adott csupán.

Hazafelé, a vonaton már arról beszélgettünk, hogy a novemberre tervezett utunk mennyire bizonytalan – és jól éreztük: a koronavírus-járvány miatti újabb lezárások nem tették lehetővé az év utolsó Kéktúráját – a következő időpont jövő március, és már most nagyon várjuk, hogy folytassuk a Cserehátban, és eljussunk a Kószákkal az Aggteleki-karszt délkeleti csücskéhez.

KREATÍV ONLINE MŰVÉSZETI TALÁLKOZÓ, AVAGY A KOMT EGY RÉSZTVEVŐ SZEMÉVEL

2020. november 26–29.

Írta: Csuti Szilvia (Alustriel)

Ez az év, azt hiszem, mindannyiunk életében arról szólt, hogy új, eddig ismeretlen akadályokkal kellett megküzdenünk, amellet, hogy megpróbáltuk az élet normális folyásának legalább a látszatát fenntartani. Ez kisebb-nagyobb mértékben sikerült is, bár ez az év sok szempontból mégis az elmaradt dolgok éve volt. Elmaradtak koncertek, fesztiválok, de ami talán a leginkább fáj, hogy elmaradtak a hagyományosan többnapos MTT-s rendezvények. Tavasszal még volt egy szemernyi remény arra, hogy a tábor meg lesz tartva, de aztán a szervezők úgy döntöttek, hogy nem kockáztatnak. Ekkor még bíztam abban, hogy őszre a járványhelyzet csillapodik annyira, hogy meg lehessen tartani a szokásos őszi rendezvényünket, a Kreatív Őszi Művészeti Találkozót. Látva a szeptemberi számokat, ez a remény is szertefoszlott. Teljesen elkeseredtem, ugyanis 2010 óta minden évben ott voltam a KÖMT-ön. Minden évben. Táborot hagytam ki, de KÖMT-öt egyet sem. Megsemmisülve görgettem a Facebookot, amikor is jött az értesítés, hogy FQ posztolt valamit az egyik MTT-s csoportba. Itt szembesültem először az online KÖMT lehetőségével. Egyelőre csak igényfelmérés zajlott, egyáltalán van-e olyan, akit ez a rendezvény – ami számomra amúgy mindig is inkább a közösségi élményről szólt – érdekelt ilyen formában is. Szerintem még ők is meglepődtek, hogy mennyi ember ugrott rá rögtön a témára.

Aztán a terv valósággá vált. Megérkezett a jelentkezési lap, és még ekkor is nagyon szkeptikus voltam abban a tekintetben, hogy mit várjak egy ilyen rendezvénytől. Hogy valójában jó lehet, az – megvallom őszintén – ezen a ponton nem is feltétlenül merült fel. Aztán egy kedves barátom írt, hogy ugye jelentkezem, és nem kerülte el a figyelmem az, hogy eddig és eddig van a határidő. Én pedig úgy voltam vele, hogy ha már ez az év elvett tőlünk rengeteg olyan időt, amit normál körülmények között együtt tölthetünk volna, akkor mutassuk meg, hogy még ebben a helyzetben is sikerül valami olyat csinálni, ami előtte lehetetlennek tűnt.

Az egész rendezvény két nagy platformon zajlott: Microsoft Teamsen és Discordon. Már akkor éreztem, hogy jó helyen vagyok, amikor megláttam a Discord szerver szobáit és voice channeljeit. A teljesség igénye nélkül: szervezői pihenő, aula, bejárati ajtó, horkolás szoba, zeneszoba. Egyszerűen szürreális volt, és a szó legjobb értelmében. A szervezői pihenőben konkrétan szerepjáték folyt, és a szerepjáték kerettörténete az volt, hogy KÖMT-ön

vagyunk. Már mint fizikailag. És kb. seperc alatt átlénygültem a „KÖMT-szervező vagyok” vagy „sima mezei KÖMT-öző vagyok” szerepbe. Aztán péntek este lett a Discordon egy dohányzórend is, hiszen nincsen KÖMT dohányzóhely nélkül. Ez volt az a szoba, amit másnap az egyik szervező meglátogatott, és csak annyit mondott nekünk, hogy reméli, jól fel vagyunk öltözve, nehogy megfázzunk, illetve a csikkeket legyünk szívesek a kihelyezett befőttesüvegbe dobni, vagy kollektív csikkzedés lesz az indulás előtti programunk. Az ilyen apróságok és a szerepjáték a szervezői pihenőben adtak egy olyan keretet a rendezvénynek, ami miatt a jelenlegi lehetőségekhez képest maximálisan megkaptam a KÖMT-élményt.

A műhelyek pedig, amikre jelentkeztem, egytől egyig rendkívül zseniálisak voltak. Megtornáztathattam a szemem, hallhattam előadást a vikingekről, a PCR-tesztről, tünemezelhettem, és végül elmerülhettem egy kis közép-földei szerepjátékban. Ezek a programok egytől egyig nagyon színvonalasak voltak, és csak ritkán adódott technikai nehézségem – természetesen az is a szerepjáték alatt, amikor pedig fontos lett volna interakcióba lépni a többiekkel. De megoldottuk, és minden annyira szuper volt, hogy arra nincsenek szavak.

Azonban a koronát az egész rendezvényre a szombat esti bulika tette fel. Nagyon szkeptikus voltam a bulival kapcsolatban. Hiszen hogy lehetne hozni a bulihangulatot online?! Nos, a *Rumadai*, majd a *Macarena* közös eltáncolása, később a *Toxicity*, az *In The End* és a *Beelzeboss* közös eléneklése megadta a választ erre a kérdésre. Aztán vasárnap este a dohányzórendben a „tömeg”.

Igazából nehéz megfogalmazni egy vagy két mondatban, hogy mit is érzek a rendezvénytől kapcsolatban. Jó volt, mert a lehetőségekhez képest a szervezők a maximumot nyújtották, és egy annyira überkirály dolgot sikerült összerakniuk, amit legvadabb álmaimban sem gondoltam volna, és szerintem ők sem. Ugyanakkor rossz volt, mert attól, hogy ugyan láttam az arcukat, és „együtt jártunk ki cigizni”, együtt táncoltunk, mégis mindenki messze volt tőlem, és ez nagyon-nagyon felerősítette a hiányérzetet. Tudjátok, amikor valamit észre sem veszel, mert annyira természetes része az életednek, aztán amikor ez eltűnik, akkor rád szakad egy olyan borzasztó hiányérzet, aminek nem is feltétlenül tudsz nevet adni eleinte. Hát nekem egy KÖMT kellett hozzá, hogy rájójjak, hogy az MTT-s család az, amitől ez az év megfosztott – legalábbis a személyes részétől.

KARÁCSONY A MONITOROK ELŐTT - MTT KARÁCSONY ONLINE

2020. december 18.

Írta: Selmeczi Szonja (Níniel-Nienor)

Évek óta hagyomány az MTT-ben, hogy december közepén összegyűlünk, és egy kicsit közösen ünnepeljük a közelgő karácsonyt. Tavaly nem tudtam részt venni rajta, és félttem, hogy a vírus miatt idén amúgy sem lesz. Nagyon megörültem hát, amikor kiderült, hogy bizony lesz MTT Karácsony, holmi vírus nem állhatja az útját. Ez az egyik kedvenc kisrendezvényem, mert bár mindig szép számmal meg szoktunk jelenni, a hangulat mindig családias, és érezni lehet a várakozás örömeit a levegőben. Én magam nem vagyok valóságos, de az adventi napok és a szeretet ünnepe számomra az év legszebb időszaka.

Már kezdek hozzá szokni az online rendezvényekhez, és a meghirdetéstől kezdve lelkesen vártam az MTT Karácsony Online-t. A készülődés számomra hetekkel korábban elkezdődött, amikor megkaptam a nevet, akinek titkos angyalkaként ajándékot kellett készítenem. Mivel idén nem tudtuk személyesen átadni egymásnak a kis meglepetéseket, ezért postán adtuk fel a csomagokat. A Facebook-eseménynél folyamatosan tájékoztattuk egymást; akihez megérkezett a csomag, megírta a többieknek, így ha az ajándékozott nem is tudta, kitől kapta, de a küldő legalább megnyugodott, hogy célba ért a küldemény.

December 18. péntek este gyűltünk össze Teamsen. Sokan voltunk, talán az online csatlakozási lehetőség miatt picit többen is, mint szoktunk. Hivatalosan fél 7-ig volt gyülekező, ezt kicsit túllépve, kis késéssel kezdődött az első program, a pásztorjáték. Azt kell mondjam, zseniálisan sikeredett. Nem vagyok a pásztorjátékok nagy rajongója, de ezen őszintén tudtam nevetni. Jézus fogantatása, a szálláskeresés és a Kisjézus születésének története modern környezetben játszódott, ahol a projekt kilenc hónapja alatt számtalan meetinget tartottak az angyalok a felmerülő problémák orvoslására, Mária Skype-híváson keresztül értesült Isten tervéről vele, és a betlehemi Airbnb-szállások mind megteltek a nagy napra. Tényleg borzasztóan jól sikerült a pásztorjáték, a szöveg tökéletesen hihetően ültette át a történetet a mai korra, mindenki ráismerhetett benne a saját életének kihívásaira is, és a színészek is nagyon jók voltak. A műsort a kórus zárta: tagjai

otthon énekelték fel a saját dallamaikat, és ebből állt össze a videóban egy dal.

Ezt követően történt az ajándékozás. Itt az is fontos volt, hogy az ajándékozó hagyott valami nyomot vagy leírást arra vonatkozóan, hogy ki is ő. Izgalmas volt végignézni a kicsomagolást és az ajándék megmutatását. Mókás volt, amikor a jelek és az ajándék alapján én már rég tudtam, ki küldte a csomagot, de az ajándékozott még bőszen gondolkodott, és találgatott. Persze volt, hogy én se tudtam, ki lehetett a tit-

kos angyalka, voltak nagy meglepetések is. Sok kézzel és szeretettel készült ajándék lelt gazdára, jó volt látni az örömet az ajándékozottak arcán. Én is nagyon örültem, hogy az ajándékozottaknak tetszettek a makramé díszek, amiket nagy gondal csomóztam, viszont sajnos az én ajándékomat

Kép: Microsoft Teams pillanatkép elnyelte a posta feketelyuka. Még reménykedem, hogy hamarosan megérkezik. Az lenne az igazi karácsonyi csoda.

Az ajándékozás után átmentünk Discordra, ahol kezdődött a karácsonyi kvíz. Én ezen már nem vettem részt előben, de később végigjártam, és bizony voltak nehéz kérdések. Nem is végeztem túl előkelő helyen, pedig azt hittem, nagyon otthon vagyok a karácsony témában. Úgy tűnik, annyira mégsem.

Az utolsó hivatalos program a Random Tolkien nevű játék volt, ahol Wikipédia szócikkek között ugrálva kellett eljutni a végcélként kijelölt oldalra, mindez időre ment.

Közben tematikus Discord-csatornákon lehetett beszélgetni vagy akár filmet nézni, de úgy tűnt, hogy a többség a hivatalos programokon vett részt, az extra csatornákon nem volt nagy élet. A keménymag éjfélig még skribblt játszott tematikus, tolkien vagy MTT-s szavakkal.

Bár én is eléggé utálok, hogy nem lehet előben találkozni és nincsenek rendezvények olyan formában, ahogy eddig megszoktuk őket, de nagyon örülök, hogy az MTT Karácsony nem maradt el, és online is nagyon jól működött. Hangulatos kis rendezvény volt, köszönet a szervezőknek, hogy egy kis ünnepi hangulatot csempészték ezekbe a nyomorúságos időkbe. Kezdtém elhinni, hogy 2020-ban is lesz karácsony.